

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΔΩΣΕ ΤΗ ΝΙΚΗ!

Αξέχαστες σελίδες λαμπράς ιστορίας.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α. Γεώργιος Τζουβαλάς

Δεν θα πάω σε Μαραθώνα, Θερμοπύλες, Πλαταιές και Σαλαμίνα. Τα ονειροπολήματα των εξ Ανατολών γειτόνων μας περί Γαλάζιας πατρίδας και αι έξοδοι πολεμικών τους πλοίων στο Αιγαίο μου θυμίζουν τα παρόμοια με το «Μαρε Νόστρουμ» του Μουσολίνι. Κυρίως δε την αρχιστρατηγία του τον Μάρτιο του 1941 στο αλβανικό μέτωπο. Αυτοί που το έπαιζαν επιτήδειοι ουδέτεροι τότε και έβαζαν εξοντωτικούς φόρους (VARLIK), στους ομογενείς μας στην Κωνσταντινούπολη αντιγράφουν σήμερα τον Μουσολίνι και τον Χίτλερ.

Εμείς φυσικά δεν ξεχνάμε τις λαμπρές σελίδες των πλησιέστερων προγόνων για τους οποίους ο Ελύτης ζήτησε από όλο τον κόσμο να μη λησμονεί. Μιά και βρισκόμαστε στο μήνα Μάρτιο και ζουν ακόμα λίγοι με τσακισμένα κόκκαλα αλλά ψυχές αδούλωτες, ας πούμε στον Ερντογάν για τα παθήματά των ομοίων του, μήπως και το σκεφτεί καλύτερα και σταματήσει τις απειλές προς την πατρίδα μας. Να του θυμίσουμε ότι στις «γαλάζιες πατρίδες» που ορέγεται, παραδόθηκε ο στόλος του Μουσολίνι στους συμμάχους της Ελλάδος με επικεφαλής τους επιζώντες του Εύδρομου “Βασίλισσα Όλγα” και τον τσακισμένο “Αδρία”. Παλαιότερα οι Τούρκοι είχαν γνωρίσει και τους χειριστάς του Αβέρωφ με τον Κουντουριώτη.

Αλλά ας μη ξεστράτισουμε από τον μήνα Μάρτιο, με την Αρχιστρατηγία του Μουσολίνι. Είχε προηγηθεί στις 19-20 Ιανουαρίου 1941 συνάντηση των Χίτλερ-Μουσολίνι στο Σάλσμπουργκ της Αυστρίας. Εκεί ο Χίτλερ, σαν δάσκαλος προς μαθητή, ανέπτυξε τη στρατηγική του στο Μουσολίνι και του ζήτησε να ξεμπερδεύει με την Ελλάδα. Δεν τον ενημέρωσε για την επίθεση κατά της ΕΣΣΔ που είχε σχεδιάσει. Ο καλός ο μαθητής, ο Μουσολίνι εξέθεσε στον Χίτλερ τα σχέδιά του για την Εαρινή επίθεση. Ο Μουσολίνι διπλασίασε τις δυνάμεις στο αλβανικό μέτωπο από 17 Μεραρχίες σε 30 Μεραρχίες, μαζί με συντάγματα Μελανοχιτώνων και Λόχους Αρντίτι και στις 2 Μαρτίου 1941 πήγε στην Αλβανία.

Η ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΥΨΩΜΑ 731

Από 2 έως 8 Μαρτίου επιθεώρησε τις Μονάδες και στις 9 Μαρτίου 1941 , εξετόξευσε την «Εαρινή Επίθεση» που διεύθυνε ο ίδιος από το ύψωμα Κόμαριτ. Εκατοντάδες όλμοι, πυροβόλα και αεροπλάνα έριξαν χιλιάδες βλήματα και βόμβες στα υψώματα που κατείχαν οι Έλληνες, με πρωταρχικό στόχο το ύψωμα 731.

Μία πρόχειρη πανοραμική όψη της μετωπικής γραμμής του βώματος 731, όπου συναντήθηκαν οι μεραρχίες του 8ου Ιταλικού σώματος στρατού (9 — 14 Μαρτίου 1941).
(Σχεδίασμα Γ. Δαυριδά

Το ύψωμα 731 κατείχε ένα Τάγμα Πεζικού, του 5^{ου} Συντάγματος, υπό τον Ταγματάρχη **Κασλά Δημήτριο**. Μετά την αντικατάσταση του Τάγματος-λόγω απωλειών-από άλλα κατά σειράν τάγματα. Ο Ταγματάρχης Κασλός, είπε το περίφημο: **«Δεν θα περάσουν»** και ο Λοχαγός **Κουτρίδης Παναγιώτης**-Διοικητής Τάγματος του 19^{ου} Συντάγματος καίτοι τραυματισμένος είπε το επίσης περίφημο όταν ο γιατρός είπε στον τραυματιοφόρο να οδηγήσει τον Λοχαγό στο σταθμό Α' Βοηθειών: **«Βοηθείστε να γεμίσω το σακίδιο με χειροβομβίδες και ακολουθήστε με όσοι νιώθετε Έλληνες να κάνουμε αντεπίθεση και αποκαταστήσουμε την τοποθεσία του Τάγματος»**. Τον ηκολούθησαν μάγειροι και αγγελιοφόροι. Από τη μία άκρη αυτός και από την ο Επιλοχίας **Ζήκος**, έκαναν με μια δεκαπεντάδα ανδρών ο καθένας και την ιαχή "ΑΕΡΑ" που τους έδινε φτερά αντεπίθεση και αποκατέστησαν την τοποθεσία.

Ταγματάρχης Δ. Κασλός

Απέναντι στους Έλληνες που αμύνονταν στο ύψωμα 731, δοκιμάστηκαν πέντε (5) Ιταλικές Μεραρχίες (Πούλιε, Μπάρι, Σιένα, Λύκοι της Τοσκάνης, Κάλιαρι), που απεγοήτευσαν τον ψευδο-Καίσαρα και αναγκάστηκε, στις 21 Μαρτίου να εγκαταλείψει το μέτωπο και να επιτρέψει στη Ρώμη.

Η Ελλάδα σε παράταξη μάχης κατά των δυνάμεων του Άξονα πολέμουσε μόνη, όταν τα Ευρωπαϊκά κράτη ,πλην της Ισπανίας, είχαν υποταχθεί στη Γερμανία (Αυστρία,

Τσεχοσλοβακία, Δανία, Δάντσιχ, Νορβηγία, Βέλγιο , Ολλανδία, Πολωνία, Γαλλία). Βουλγαρία, Ουγγαρία και Ρουμανία, είχαν προσχωρήσει στον Άξονα. Ενώ η ΕΣΣΔ είχε υπογράψει σύμφωνο μη επίθεσης με τη Γερμανία από 23 Αυγούστου 1939 (σύμφωνο Μολότοφ-Ρίμπεντροπ).

Οι ημερομηνίες που υπήρξαν ιστορικοί σταθμοί για τη μάχη – μάχες στο ύψωμα 731 ήταν η **9^η Μαρτίου**- πρώτη ημέρα της ιταλικής επίθεσης κατά την οποία η Διμοιρία του Ανθυπολοχαγού Σχίζα και του Λοχία Καλμπόρου κράτησε ολόκληρο ιταλικό Σύνταγμα στις προφυλακές μάχης – Ύψωμα 717- κι έδωσε το χρόνο (πέντε ώρες) στο Ταγματάρχη Κασλά να προετοιμασθή για την αποφασιστική μάχη. Από τους 30 άνδρες της Διμοιρίας επέζησαν οι 16 που αιχμαλωτίστηκαν αλλά αργότερα διέφυγαν στην Ελβετία από όπου επέστρεψαν στην Ελλάδα με τη λήξη του πολέμου.

Δεύτερη ιστορική ημέρα η **11^η Μαρτίου** κατά την οποία ολόκληρο ιταλικό Σύνταγμα υπό την κάλυψη επικρατούσης ομίχλης, πέρασε από τον αυχένα μεταξύ υψώματος 731 και Βορείων καταπτώσεων Τρεμπεσίνας και πλησίαζε το Χάνι Βινοκαζίτ όπου ήτο ταγμένη ελληνική πυροβολαρχία. Η διείσδυση των Ιταλών απεκαλύφθη και υπέστησαν τον Γολγοθά τους. Διακόσιοι πενήντα νεκροί και πεντακόσιοι ένας αιχμάλωτοι , μεταξύ των οποίων 20 αξιωματικοί.

Τρίτη ημέρα με Ιστορική σημασία, η **19^η Μαρτίου**. Επίθεση από τμήματα της Μεραρχίας Σιένα με 4 άρματα και λόχο Αρντίτι (αθανάτων) Ένα άρμα έφθασε στην κορυφή του υψώματος 731. Ο χειριζόμενος πολυβόλο Ανθ/γος Ρούντος έβαλε κατά των θυρίδων του άρματος με αποτέλεσμα να φονευθεί ο αρχηγός πληρώματος. Τρομοκρατηθείς ο οδηγός του άρματος ανεστράφη προς τα οπίσω. Άμεση αντεπίθεση, με τη συνδρομή του εφεδρικού λόχου, υπό τον Μόνιμο Ανθ/γο Κίτσο Χρήστο και έτερου λόχου υπό το Λοχαγό Σταυρογιαννόπουλο, απεκατέστησε την τοποθεσία! Οι ελπίδες του Μουσολίνι ότι θα διεσπάτο η ελληνική τοποθεσία εματαιώθηκαν. Συνεκάλεσε τους Στρατηγούς του σε σύσκεψη, Τους είπε τα εσώψυχά του και την 21^η Μαρτίου ανεχώρησε από τα Τίρανα για τη Ρώμη.

Στις **22 Μαρτίου**, οι Ιταλοί ζήτησαν ανακωχή για να περισυλλέξουν και ενταφιάσουν τους νεκρούς των. Ο τότε υπολοχαγός και αργότερα βουλευτής στο Ελληνικό κοινοβούλιο, Ισαάκ Λαυρεντίδης, διηγείτο , σε μιά ομιλία το μακάβριο θέαμα που συνάντησε , κατά τις διαπραγματεύσεις με τους Ιταλούς για την ανακωχή, δεκάδες τετραγωνικών μέτρων προ του υψώματος 731 είχαν καλυφθεί από σορούς νεκρών των ιταλικών Μονάδων που επετέθησαν.

Αι μάχαι συνεχίσθηκαν με μικροτέραν έντασιν μέχρι την 14^η Απριλίου , οπότε τα ελληνικά τμήματα διετάχθησαν να συμπτυχθούν διότι η Ελλάς εδέχθη από την 6^η Απριλίου και Γερμανικήν επίθεσιν.

Έναντι των Ιταλών οι Έλληνες υπήρξαν νικηταί. Εκράτησαν το ύψωμα 731 επί 36 ημέρες. Δια την νίκην έπεσαν: Αξιωματικοί: 47

Οπλίτες: 1.196

-ετραυματίσθησαν : Αξιωματικοί: 144

Οπλίτες: 3.871

Σύνολον απωλειών δια την χρονικήν περίοδον των μαχών επί και γύρω από το ύψωμα 731, 5.301.

Από πλευράς Ιταλών αι απώλεια ανήλθον εις 11.500 νεκρούς και τραυματίες.

Η **Ακαδημία Αθηνών** μνημονεύει 18 αξιωματικούς ως πρωταγωνιστάς και ο Στρατηγός Μπάκος, Διοικητής του Β' Σ.Σ. από της 6^{ης} Μαρτίου 1941 απονέμει τον τίτλον του ήρωος εις άπαντας του μαχομένους επί του υψώματος 731. Η ένταση και η διάρκεια των μαχών επί του υψώματος 731 υπήρξε καθοριστική όχι μόνον δια τον Ελληνοϊταλικόν πόλεμον του 1940-’41, αλλά και δια τον Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, στο σύνολό του.

Η επιβράδυνση των επιχειρήσεων που προκλήθηκαν από την άμυνα στο 731 εν συνδυασμώ με την μάχη της Κρήτης, καθυστέρησε την Γερμανική επίθεση κατά της ΕΣΣΔ . Κατ’ ακολουθίαν προκάλεσε την καμπήν των εξελίξεων υπέρ των Συμμάχων. Κατωχύρωσε επί του πεδίου της μάχης το συμπέρασμα ότι δεν ήσαν άτρωτοι αι δυνάμεις του Άξονος. Κατέπεσε το δόγμα του Αστραπιαίου πολέμου και το αήττητον που είχε καλλιεργηθεί.

Ως συνέπεια των ανωτέρω ανεθάρησαν αι επαμφοτερίζουσai δυνάμεις (Τουρκία-Ισπανία) και δεν ενέδωσαν εις τας προτάσεις του Άξονα, να συμπράξουν μετ’ αυτού. Το μούδιασμα των λαών άρχισε να φεύγει , βλέποντας το παράδειγμα της Ελλάδος. Αι ΗΠΑ εκτιμήσασai το αξιόμαχον των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, συμπεριέλαβον την Ελλάδα εις τον Νόμον εκμισθώσεως και Δανεισμού και τας ενίσχυσαν διαρκούντος του Β' Π.Π., καθώς και μετά την λήξιν αυτού.

Επετεύχθη επίσης, η απόδοση των Δωδεκανήσων εις την Ελλάδα, μεταπολεμικώς.

Αποφεύχθη η αιχμαλωσία που την ήθελε ο Μουσολίνι και την απέτρεψε ο Χίτλερ, ο οποίος μέσα στη μεγαλομανία του, είχε μία αρετή, ανεγνώριζε και εσέβετο την αξία του αντιπάλου του.

Επετεύχθη η καταστολή της ανταρσίας και η απόκρουση της αποσχιστικής προσπάθειας που κατέβαλον γειτονικά μας κράτη κατά τα πρώτα έτη μετά την λήξη του Β' Π.Π.

Και μετά από όλα αυτά , τι να θυμόμαστε και τι να πιστεύουμε. Να θυμόμαστε τα διδάγματα των πολεμιστών μας του **731** και να τους υποσχόμεθα ότι : **«Άμμες δε γ’ εσσόμεθα πολλώ Κάρρονες»**. Ως προς τους εξ Ανατολών γείτονάς μας, μία χρήσιμη υπόμνηση. Να μη φιλοδοξούν περιπάτους , εκεί που θα πέσουν σε ναρκοπέδια.